

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3982/2019
24.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад у Крушевцу, против тужених АА и ББ, обојице из ..., Град ..., чији је пуномоћник Слађана Судимац, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 270/19 од 12.06.2019. године, у седници одржаној 24.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 270/19 од 12.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П2.477/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици тако што је туженима забрањено да на било који начин даље узнемиравају ВВ и ГГ и наложено им је да се уздржавају од сваког дрског и злонамерног понашања, којим се угрожава њихов телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, под претњом извршења, а ставом другим изреке, одређено је да се мера заштите насиља у породици одређује на период од годину дана и да може бити продужавана све док не престану разлози због којих је била одређена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 970/19 од 12.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијену пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а тужени у ревизији не указују на неку конкретно битну повреду одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању тужени су зет и унук ВВ и ГГ. Тужени АА са супругом ДД, туженим сином ББ, снајом ЂЂ и унукама живи у породичној кући која се налази у истом дворишту где и породична кућа у којој живе ВВ и ГГ, у Њихови међусобни односи су поремећени. Тужени су 30.08.2018. године, у касним вечерњим сатима, у породичној кући ВВ физички напали ВВ и његову супругу ГГ. Полицијска патрола Полицијске управе у Крушевцу је 01.09.2018. године, по пријави ВВ и ГГ изашла на лице места, а у вези са предметним догађајем обавештен је надлежни полицијски службеник, који је наложио ВВ и ГГ да приступе у Полицијску управу у Крушевцу, а тужени су негирали наводе из кривичне пријаве. Решењем Основног суда у Крушевцу П2-Н 243/18 од 01.09.2018. године усвојен је предлог Основног јавног тужилаштва у Крушевцу Кт. 1231/18 НПТ бр.252/18 од 01.09.2018. године, за продужење хитне мере заштите и наложено је овде туженима да не контактирају и не прилазе жртвама ГГ и ВВ на период од 30 дана.

Одлучујући о захтеву тужиоца Центра за социјални рад у Крушевцу, а полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су против тужених, у складу са чланом 198. став 1. и став 2. тачка 5. Породичног закона одредили меру заштите од насиља у породици којом су им забранили даље узнемиравање ВВ и ГГ и наложили им да се уздржавају од сваког дрског и злонамерног понашања којим се угрожава њихов телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, правилно закључивши да су тужени вршили насиље у породици у смислу члана 197. Породичног закона.

Чланом 197. став 1. Породичног закона прописано је да насиљу у породици, у смислу овог закона, јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, док је ставом 2. истог члана прописано да насиљем у породици, у смислу става 1. овог члана, сматра се нарочитим: наношење или покушај наношења телесне повреде (тачка 1.); вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (тачка 6.). Чланом 198. Породичног закона прописане су мере заштите од насиља које суд може одредити против члана породице који врши насиље.

По оцени Врховног касационог суда понашање тужених представља насиље у породици у смислу члана 197. став 2. тачка 1. и 6. Породичног закона, а одређена мера заштите од насиља у породици одређена је уз правилну примену члана 198. став 2. тачка 5. Породичног закона и иста представља адекватну меру заштите од насиља према утврђеној врсти и обиму насиља.

Ревизијом се неосновано указује на кривично правни аспект насиља у породици у смислу изазивања конкретне опасности по жртве насиља, и стим у вези да нижестепени

судови нису ценили да је решењем Основног јавног тужилаштва у Крушевцу Кт 1231/18 од 04.01.2019. године одбачена кривична пријава против тужених. Наиме, сходно члану 13. ЗПП у парничном поступку суд је само у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца везан за правноснажну пресуду кривичног суда којом се оптужени оглашава кривим, из чега следи да суд није везан чињеницом да је одбачена кривична пријава против тужених, већ је везан утврђеним чињеничним стањем у парници, према коме су тужени извршили насиље у породици у односу на ВВ и ГГ.

Са напред наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром на то да тужени нису успели у поступку по ревизији, то је сагласно члану 165. у вези са чланом 153. и 154. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић